

BERTÓTI JOHANNA

TÁNC

Törnek gátak,
a rend bomlik,
táncot járnak
színes zoknik.

Repül párna,
döng a padló.
Ez aztán a
zúzós tangó!

Gitárt elő!
Meg nem unom.
A hangerő
maximumon.

Suli, munka
elhalasztva.
Táncunk furcsa,
bizarr, zagyva,

mégis csodás!
Zengjen ének!
A tombolás
itt a lényeg.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

TAVASZT HOZÓ FEBRUÁR

Február, február,
mocorog a határ,
olvadoz', csepereg,
sírnak az ereszek.

Február, február,
kibújt egy gerlepár,
magokat csipeget,
jöhet a kikelet.

Február, február,
nyakig ér már a sár,
felszárítja majd a szellő
és a napsugár.

KISS LEHEL

VÍZPARTI ÉKSZEREK

Egyik partról
másik partra száll
– mint kaláris,
gyöngye szétpereg,
cikkanó fény,
szárnyas ékszerek –,
s fűzfaágra ül
két jégmadár.

Nézik, hogy a
vékony jég alatt
– vízirigó
fütty-dicsérte, mély
világban – ó,
maradt-é esély
észrevenni, s fogni
még halat?

MOLNÁR KRISZTINA rajza

EGY JÉGCSAP ÉLETE

Hol volt, hol nem volt, a jéghegyeken innen, a Jeges Tengerentúl jégpaltáin túl, még az örök jégmezőkön is túl, volt egy jégcsap.

Egészen pontosan Eugénia szobájának ablaka előtt lelógó tizenhárom jégcsap közül a második. Nem tudjuk, hogyan született, egyszer csak ott volt az ablakban. Eleinte csak egy volt a jégcsapok közül, amelyek azon a télen megjelentek a ház oldalán. Aztán egy jeges februári napon történt valami.

Ahogy a varjak nagy csapatban röpködtek az ablak előtt, időnként ellepve, elfeketítve a fehér háztetőket, Eugénia felfigyelt az egyik jég-

csap különös fényére. Annyira érdekes volt, hogy kinyitotta az ablakot, hátha akkor jobban látja. Már alkonyodott, szomorkás hangulat ereszkedett az utcára.

- Szomorú vagy? – kérdezte Eugénia.
- Félek – felelte a jégcsap.
- Mi a gond?
- Félek a víztől.

A varjak újabb nagy csapatától annyira megijedt Eugénia, hogy becsukta az ablakot. A viharos idő és a hideg miatt aznap nem is nyitotta ki többé.

Másnap reggel arra ébredt, hogy apa egyenként leütögeti a jégcsapokat a házról. Gyorsan elmagyarázta neki, hogy van egy különleges jégcsap, amelyet a helyén kell hagyni, Apa, bár csodálkozott, megértette a dolgot. Eugénia megmutatta, melyikről van szó, és apa azt nem ütötte le az ereszről.

Sűrű köd ülte meg a várost. Eugénia kikönyökölt az ablakon, pedig nagyon hideg februári nap volt. Beszélgettek. A jégcsap hangja remegett. Tegnap karcsú alakja és fényessége helyett testesebb lett, és Eugéniának úgy tetszett, ennél szebben kikristályosodott jégcsapot még nem látott. Beszélgettek alkonyatig.

– Tulajdonképpen mitől félsz? – kérdezte a beszélgetés végén Eugénia.

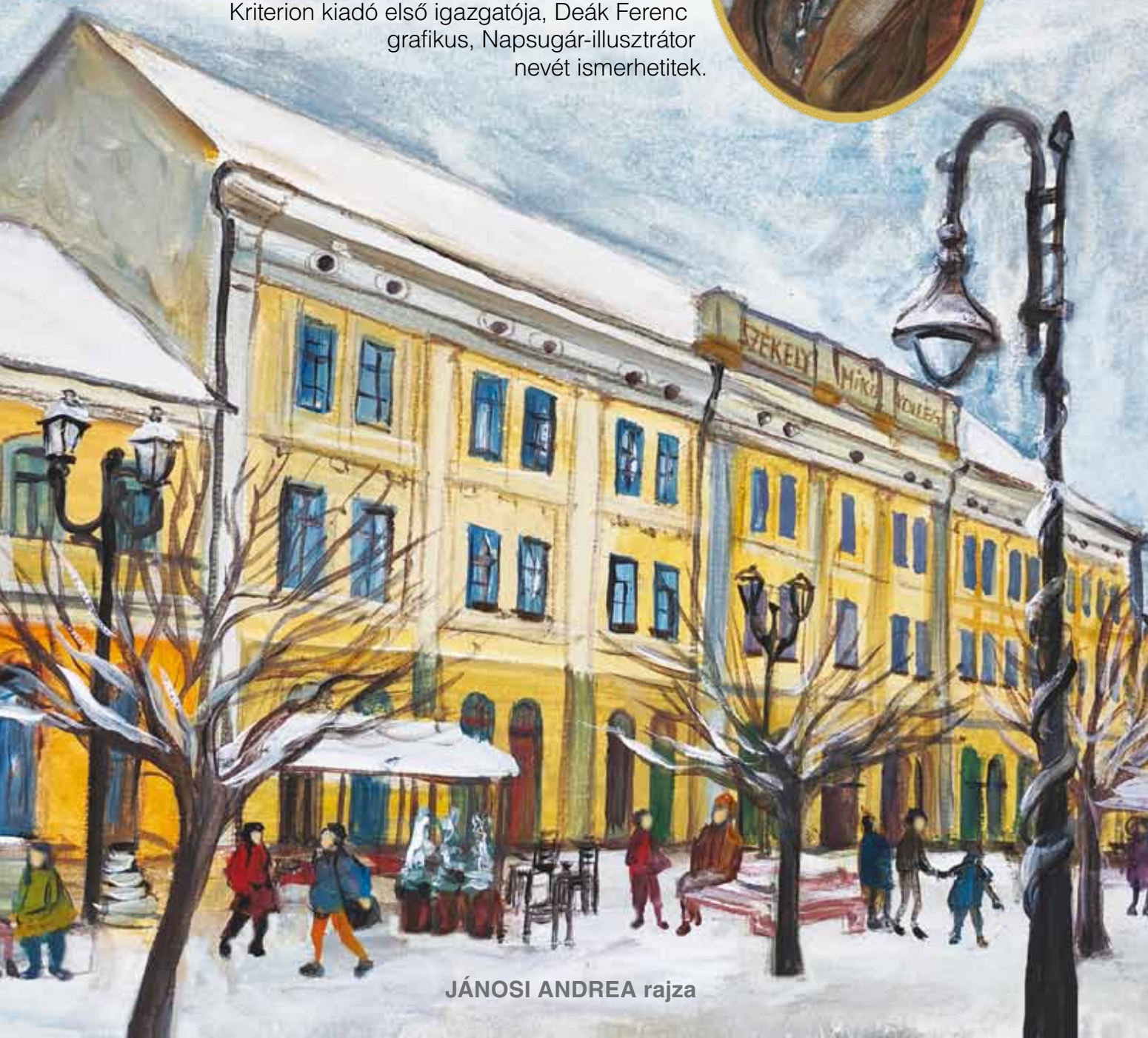
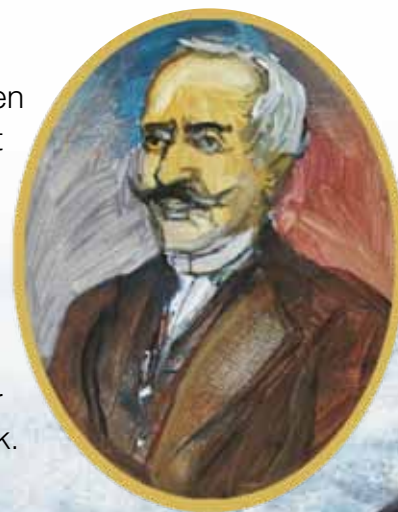
– A ködtől – válaszolta a jégcsap. – Mert nem értem, valójában mi a köd, bár hasonlít a vízhez.

– Igen – mondta okos arcot vágva Eugénia –, a köd valójában víz. Köd formájában. A köd-ben az a szép, hogy napközben is minden homályban marad. A víz sokféle lehet – okoskodott tovább Eugénia. – Jéghegyként úszik a tengerben, beledobják jégkocka formájában Dódi bácsi, a szomszéd whiskyjébe, a jég szekrényben ott van a húсок között. Ha apa leolvasztja a hűtőt, szinte elönti a konyhát a víz, miközben jégdarabok esnek le a hűtőszekrény

ALMA MATER
SZÉKELY MIKÓ KOLLÉGIUM
SEPSISZENTGYÖRGY

A háromszéki gyermekek oktatására 1859-ben alapítottak református kollégiumot. A főtéri épület tíz évvel később épült fel Zofalhusztáv tervei alapján, gróf hídvégi Mikó Imre kezdeményezésére és támogatásával. Ezért lett ő az iskola névadója. A kollégium leghíresebb diákjai közül Egyed Ákos történész, Domokos Géza, a Kriterion kiadó első igazgatója, Deák Ferenc grafikus, Napsugár-illusztrátor nevét ismerhetitek.

JÁNOSI ANDREA rajza

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

